

ΙΣΤΟΡΙΟΥΔΕΣ

Ο ΣΟΛΟΜΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ

Ο Σολομών, ο σοφός βασιλεύς των Ιουδαίων έπεσκέφθη μία ημέρα τας φυλακίας όπου έκρατούντο πολλοί έγκληματίαι και άπληθύνε διαφόρους έρωτήσεις σέ κάθε φυλακισμένον που έβλεπε.

- Γιατί είσαι φυλακισμένος εδώ ;
- Μεγαλειότατε είμαι άθώος.
- Γότερα έρώτησε έναν άλλον.
- Γιατί σέ κρατούν στή φυλακή ;
- Μεγαλειότατε, άπληήτησα ο θευτερος, όρκίζομαι ότι με κατέδικαζαν άδικα.

Όλοι του άπληήτησαν παρόμοια πράγματα. Στο τέλος ο Σολομών άντελήθη έναν καταδικών χωμένον τού βάθος τού κελιού του, που δέν έβρίνετο να έχη διάθεσι να μιλήσῃ. Άπληήτησε και σ' αυτόν τήν ίδια έρώτησι.

- Μεγαλειότατε, άπληήτησε έκείνος, είμαι ένας έγκληματίας.
- Ο βασιλεύς έγώρισε τότε και ειπε στον ύπακιστή του.
- Νά άποδοθῆ άμεως ή έλευθερία σ' αυτόν τον άνθρωπον. Είναι ο μόνος που δέν έπροσέθεσε στο έγκλημά του έκκατε και τό κακο του ψεύδους !...

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ

ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Δικαία άπορία :

Από ξενιτειήδες βγαίνουν από ένα δι νικτεροών κ νερο και ξεκινούν για τα σπίτι τους.

- Δέν μου λές : ρωταει ο ένας τον άλλον.

τι σου λέει η γυναίκα σου όταν πηγαίνει τόσο άργά στο σπίτι :

- Δέν έχω γυναίκα.. δέν είμαι παντρεμένος.

- Μπά ! Τότε λοιπόν γιατί μένεσ τή νύχτα έξω από το σπίτι σου !...

Μεταξύ φιλενάδων :

- Όστε η χειρομάτις σου ειπε πως θα πεθάνῃ ο άνδρας σου :

- Όχι αυτό άκουθῃ.. αλλά μου ειπε πως από δω και μπρος θα... εύτηχσο !

Σέ μία πνευματιστική συνεδρίασι :

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΗΣ, (Σ' ένα από του θεατάς) - Κύριε έτοιμασθήτε. Έρχεται τό πνεύμα τής γυναίκα σας !

Ο ΘΕΑΤΗΣ. - Μιά στιγμή σέ παρακαλώ, να πάρω τό σκουπόξυλο !...

ΕΚΕΙΝΗ. - Όστε έπιμένετε να με παντρευθήτε :

ΕΚΕΙΝΟΣ. - Βεβαίως. Έγώτος άν μου δείξετε κανέναν άλλον τρόπο... για να πληρώσω τό χρέη μου !

όποιον έγρόφαμε άλλοτε.

Ο Άγιλλεύς Παράσχος, διερμηνεύοντας την Έλληνική άγανάκτησι, έγγραφε τότε τό ποίημα «Έλλάς και θύοις, από τό όποιον παραθέτομε μερικούς στίχους :

Γιργρακύντα άναστωτό, τού Τούρμαν(*) μητρούρα !
Σύλλα πένον, βοειεανέ, πασιχουρο; κακία.
Μά λησάς, ο Ίταλς, όμικελ ου όλγα,
Και μη ουθίζεις, ξηδινα τής Δύοως, Ανοσία.
Καθαροσθήτε, κα' έπανα τήν γλώσσασ σας κινεϊτε,
Έπιήοι, τό όλοσθημα τής κόρης οσβαοθήτε.
Ό να ! έπὸ εις προσόν κανζάοθε τού ατόων,
Και Άσρας άντενομ-ου; άπείοις απτηροεϊτε,
Έπὸ σιρατούς όλιζετε κατά των δουλοφόρων,
Όπόοις εις τας πόλις σας κακοήγοις άνδιμειτε !
Και όμως δουήους έκει προοθίμους εις τούς τόμοις,
Γοις τηλεγράφοις, τού άμρόν κα τούσ σιδηροόρομους !

Ο Στρατηγός Γούρας

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ 21

Ο Λαγουμτζής

Βρισκόμαστε στο 1826. Οι Άθηναίοι πολιορκούνται στην Άκρόπολι έχοντας επί κεφαλής τόν στρατηγό Γούρα. Ο Κιουτάχης βάλθηκε να καταστρέψη την Άκρόπολι και επιβλέπει αυτόπροσώπως τούς λαγουμτζήδες του, δηλαδή τούς ύπονομοποιούς του. Ο Γερές Βοάγος διατρέχει τόν έλατο κίνδυνο, αλλά δέν άρχει να φωνή και ο άνθρωπος που θά τόν σώσῃ. Ήταν στελιένος τότε στην Άθήνα από τό Μεσολόγγι, όπου είχε θαυματουργήσῃ ή τέχνη του και λεγότανε Κώστας Χορροβίτης Λαγουμτζής. Δέν ήταν μόνο τεχνίτης ο μιστρο-Κώστας. Είχε και στρατηγικό μυαλό.

Μιά νύχτα του Ίουλίου κατώρθωσε να μπη στην Άκρόπολι και τό πρωί είδε ότι ή μικρά εκκλησία του Άλεξανδρινού που ήταν έξει κοντά θα εχρησίμευε για επικίνδυνο όρημητήριο των εχθρών. Φτείνεται λοιπόν ο Χορροβίτης την πρώτη ύπόνομο και στέλνει μερικους από τούς γυναικοσερους κολ-μιστας να καταλάβουν την εκκλησία και να φύγουν στην πρώτη καταδίωξι που θά εβιαναν οι Τούρκοι. Και όταν αυτό έγιναι, ο Χορροβίτης έβαλε φωτιά στην ύπόνομο. Η θρησκευτική εκκλησία πινωχτηκε στον άέρα μαζί με μολότους Τούρκους που είχαν έσφαισι κατά των Έλλήνων.

Ήταν φοβερός άνθρωπος ο Κώστας Λαγουμτζής. Τήν νύχτα έβρασε τ' αυτό του στο έδαφος τής Άκροπολις κι άφουγκραζότανε : Άμέσως εκποταλαβαινε που έρχόζονταν οι Τούρκοι λαγουμτζήδες και τού διαβόλον έχει ή ύπόνομοσ τους. Τότε, σιά και μυστικά, καταστρεφει « ν ν ν π ο ν ο μ ο υ ς » και όταν οι Τούρκοι, βέβαια για τό άποτελεσμα, παρουθηθούν από τό λόφο του Φιλοπάππου και περιέμεναν ν' αλλάξουν για την καταστροφή των Έλλήνων, δέν έβλεπαν παρά άβλαβεις γλώσσες φωτιάς : που άνεβιαναν από πυροτέχνημα στον ουρανό και άκουγαν τά γούδα των πολιορκουμένων που έχλευαζον την άποτυχία τους !

Ο Χορροβίτης κατώρθωσε να εξουδετερώσῃ και τή φοβηρή ύπόνομο τού Η ρ ο μ α χ ω ν ο : τ ο σ δ α τ ο σ με τή μέθοδο τής άνθυλωνομου. Όλοκληρη τότε ή Άκρόπολις οσνεκαράχθη, αλλά τα αίματα μνημεία τής δόξης σπύθησαν και πάλι, ένα ή άνθυλωνόμοσ του Χορροβίτη, έφρανε φοβηρη καταστροφή στούς εχθρούς τής Αιματικής ελευθερίας. Ο Κιουτάχης έββαλε τότε με τούς λαγουμτζήδες του, τούς βασισημασ και ειπε :

« Άχ, άς τόν είχα δικό μου τόν άριστο Λαγουμτζη και τόνε ζουγιάζα με μάλαμα... »

Τα παπούτσισ των δύο στρατηγών

Όταν εισηλήθησαν εις τήν Έλλάδα οι βασιρκοι νόμοι, έρώτησε καποιος τό στρατηγό Κολοκοτρώνη :

- Σα ηγέ μου, τί είδα έχετε για τούς Βασιρκοις νόμοις :

Ο Γερό, τού Μεσσήνι συλλογιόσινε λίγο κ' ειπετα θάπνητε άγ' -όγα κ' ο άννας με δουλοσισι τό κεφάλι :

- Βοσ παιδί μου, μισοί νά χωράσουν τά παπούτσισ του Κατρητέκουσ στά ποδιάρια του Λόντου :

Ο Κατρητέκουσ ήταν γίγαντας, ο δε Λόντος μικροσκακιόκος.

Με τήν απάντησί του στή ο γερο - Κολοκοτρώνης θέλλισε να εφραση την άμφιβολία του περι του άν ήταν δυνατός οι νόμοι τής μεγάλης Βασιλείας να εφραμοσθούν και να εδοκιμαήουν στη μικρολίμια τότε Έλλάδα.

Όθων και Κολοκοτρώνη :

Μιά μέρα ο Κολοκοτρώνης παρουσιόσθηκε στον Όθωνα. Ο Βασιλεύς του ειπε :

- Η Κυβέρνησις μου άπεράσισε ν' άνταρσιψη τούς άγωνιστάς. Έχω έδω τις άν φορες διαφραση άγωνιστών του ζητούν τά δικαιώματά τους. Λοιπόν, Στρατηγέ, τι θι ζητήεις :

- Τίποτα. Γιατί ούτε έχασα, ούτε έόδεσα τίποτα για τό Έθνος Βασιλιά μου, άπαντά ο Κολοκοτρώνης.

- Μα πός γίνεται αση : ρωτά Έλληνασ ο Όθων

- Έγώ, άμα πρωτοπληξα στον Άγωνα, είμαι στο σελάχι μου μετρη τή σπγγίνα (ταλληρο άντροσινιά) και έόδεσα μοναχη τή μισή. Και ποι ή εί' αυτό που ζητάνε «δικαιώματις».

Ο Βασιλεύς άνεφερε μερικά όνοματι άνθρώπων που τούς ήσερε καλά ο Νικητής του Άγώνα. Κόνισης καλά τό κεφάλι του τότε και ειπε :

« Άς αυτά Βασιλιά μου, πάροιν ότα ζητούν, τότε τί πρέπει να πάροιν τά γαιδιούρά τής Ζωοτροφιάς :

- Τι είναι αυτά τά γαιδιούρα τής Ζωοτροφιάς : ρώτησε ο Όθων.

- Έξισια που μάζ εσοβαλοσταν ψηρά και νερό στον πόλεμο! απάντησε ο Κολοκοτρώνης.

Ο Ιστοριοδίφης

Ο Ιστορικός

(*) Ο Τούρμαν αυτός έπληθε διαφόμοι Γάλλοι δουλοφόροι, τού όποιον τά κακογούματισ συντάσσαν την Επανάση. Έκαγατομήθη στο Παρίσι, στίς 19 Ιανουαρίου 1870. Έπίνω στη λαμητόμο έκκοιρε με τά δογμια του ένα δάχτυλο του δημόιν και τό κατέφαρε !